

LILIES FILMS SUNAR

NOÉMIE MERLANT

ADÈLE HAENEL



CANNES FESTIVALI
EN İYİ SENARYO ÖDÜLÜ

Que
er
PALM

alev
almış
bir genç kızın
portresi

Portrait of a Lady on Fire

BİR CÉLINE SCIAMMA FİLMİ

SİNOPSİS

Cannes'da çok beğenilen ve çokça konuşulan, eleştirmenlerce "A sınıfı bir başyapıt... Bu yıl prömiyerini yapan en kusursuz yapıt." sözleriyle övülen film 18. yüzyılda, bir ressamın modeliyle aşkını anlatıyor. Ressam Marianne'a, manastırdan henüz çıkan ve evlenmek üzere olan genç Héloïse'in portresi sipariş edilir. Ancak Marianne, bu portreyi Héloïse'dan habersiz çizmelidir. Bu kısıtlamanın önüne geçmek için Marianne, gönülsüz gelin adayı Héloïse'ı önce gözlemler sonra da onunla yakınlaşır. Yüzyıllar boyu gözardı edilen ve yapıtları unutulmuş kadın ressamlardan esinlenen yönetmen Céline Sciamma'yı yönettiği Tomboy ve senaryosunu yazdığı Kabakçığin Hayatı ile tanıyoruz.



CÉLINE SCIAMMA İLE RÖPORTAJ

Bugüne kadar, günümüzden bir yönetmen olarak çağdaş konular üzerine çalışmayı tercih ettiniz. Bu filmde neden 18. yüzyıla geri dönüyoruz?

Kadın sanatçılara ve hatta genel olarak kadınlara dair bilinen hikayeler o kadar az ki. Bu problem hem eski, hem de güncel. Dönemin kadın sanatçıların araştırma safhasında aslında çok azına dair bilgim vardı. Elisabeth Vigée Le Brun, Artemisia Gentileschi ya da Angelica Kauffman gibi öne çıkan sanatçıları biliyordum. 18. yüzyılın ikinci yarısında sanat dünyasında kadınların varlığının bende yarattığı gerçek dalgalanmayı, az sayıda bulunan arşiv materyali dahi engelleyemedi. Kadın ressamlar sayısızdı ve dönemin 'portre modası' sayesinde hepsinin birer kariyeri vardı. Aslında o dönemde kadın ressamlar ve sanat eleştirmenleri eşitlik ve görünürlük mücadelesi içindeydiler.

Bu bağlamda, yaklaşık yüz kadar kadın ressam başarılı bir kariyer ve hayata sahip oldu. Eserlerinin bir çoğu şu an önemli müzelerin koleksiyonlarında yerlerini aldılar ancak hiçbir zaman tarih sayfalarında kendilerine yer bulamadılar. Unutulan kadın ressamların eserlerini keşfettiğimde büyük bir heyecan ve aynı zamanda üzüntü duydum. Hüznümün en önemli nedeni bu eserlerin anonim kalması ve gizliliğe mahkum edilmesiydi. Sadece sanat tarihindeki görünmezliklerinden değil, bizzat kendimin de bu kadınları tanımıyor oluşum da beni aynı şekilde rahatsız ediyordu, beni harekete geçiren de bu oldu.



Tarihi bir konuyu tekrar ele alırken bir yönetmen olarak yaklaşımınız nasıl oldu?

Dönem filmleri diğer filmlere göre daha fazla uğraş gerektiriyor. Bir dizi insanı, teknik araçları, ihtiyaçları, konuya dair uzmanları toparlamak ve bir dönemi inşa etmek sıkıntılı bir süreç. Aslına bakarsanız aynı çalışma süreci takip ediliyor. Anakronik öğelerin haricinde, günümüz filmlerindeki gibi bir tarihi gerçeklik ve kostüm düzenlemeleriyle uğraşıyoruz. Tarihi konuları ele alan filmlerdeki soru aynı: ne kadarı gerçek ve ne kadarı hayal gücüne dayalı.

İşin paradoksu ise, bu filmin setini kurarken diğerlerine göre çok daha az uğraşımız oldu. Çekimleri uzun yıllar kimsenin yaşamadığı, restore edilmemiş bir şatoda gerçekleştirdik. Ahşap işçiliği, renkler ve parke zeminler günümüze değin özgün yapısını korumuştur. Bu sayede biz daha çok aksesuar, malzeme, kumaş ve sahne donanımlarına odaklanabildik. Bana yeni bir heyecan, kostümler oldu. Bu derece ince detaylara müdahil olmak benim için heyecan vericiydi.

Her karaktere özel tek tip, üniforma istediğim için, Dorothee Guiraud ile büyük bir titizlikle çalıştık. Kostüm işçiliğiyle bir tür karakterizasyon formu çalışırken dönemin kıyafet kurallarıyla her zamankinden daha fazla ilgilenmek durumundaydık.

Kumaş ve kesim tipi seçimi –ve özellikle de elbiselerin ağırlıkları- bir yandan zamanda karakterin sosyolojisiyle, tarihsel gerçeklerle ve fiziksel olarak kıyafetin içindeki oyuncunun performansı ile birleşiyor. Mesela, ben Marianne'nin cepleri olmasına karar vermiştim. Hem Marianne'nin genel davranışları dolayısıyla, hem de yüzyılın sonunda kadınların kıyafetinde cep bulunması yasaklanacak ve ortadan kalkacak olmasından bu kararı aldım. Fazlasıyla modern olan, yeniden doğarken iyileşen bu silüet fikrini sevdim.

Filmin hayalini kurmaya başladığım an, tarihi yeniden tasarlama mücadelesindeki samimi duyguları tekrar canlandırma durumu beni endişelendirmeye başladı. Bu kadınlar hayatlarının sınırlarının çizildiğini bildikleri halde, bambaşka bir şey deneyimlediler. Meraklı, entelektüel ve sevmek isteyen kadınlardı. Onların arzuları belki bazı şeylerin yasaklandığı bir dünyanın parçasıydı fakat hepsi aynı şekilde var oldu.

Rahatlamaya izinleri olduklarında, ihtiyat azaldığında, protokolün gözleri üzerlerinde olmadığı, yalnız olduklarında kendilerine ait, kendileri oluyorlardı.

Ben de onların arkadaşlıklarını, sorularını, tutumlarını, mizahlarını, koşmaya olan arzularını geri getirmek istedim.



Temsil konusunda, oyuncu seçimi en önde gelen konulardan biri.

Héloïse rolü Adèle Haenel düşünülerek yazıldı. Aslında karakter kendini Adèle'in geçmiş yıllarda ortaya koyduğu özellikleri üzerine oluşturdu. Aynı zamanda Adèle'a yeni bir başarı kazandırmanın hevesiyle yazıldı. Héloïse hakkında henüz bilmediğimiz, bazı durumlarda hayalini kurmama rağmen benim dahi bilmediğim şeyler oldu. Héloïse duygusal ve entelektüel bir karakter dolayısıyla Adèle bu canlı durumu aklından bir an bile çıkarmadan durmaksızın çalışmaktaydı, karakterdeki arzuları ve arzuların düşüncesini kendi içinde benimseme gücüne sahipti. Sette inanılmaz bir titizlik ile çalıştık, özellikle de Adèle'in sesiyle. Filmin tam kalbinde yer alan bu iş birliği, derin derin düşünme konseptini sonlandıran, seyirci ve film arasındaki yaratıcı ilişkiyi yeniden kurarak farklı bir yol sunmaktaydı. Stüdyomuzda derin derin düşüncelere dalma durumu yok, sadece birbirini etkileyen iki ortak var.

Adèle Haenel'in yanı sıra yeni bir yüz de tercih ettiniz.

Noémie Merlant yeni başlayan birisi değildi, ama benim aşına olmadığım bir yüzdü. İlk defa çalışacağım bir oyuncunun hikayeye, filme ve özellikle filmdeki aşkın gücüne son derece katkıda bulunacağını düşündüm. İkonik ve ayrı, farklı yönleri olan bir ikili yaratma konusunda hevesliydim. Marianne'nin güçlü olması çok önemliydi çünkü her sahnede kendisini görüyoruz. Noémie Merlant duygusal, kararlı ve cesur oyunculuğuyla bunu destekledi. Karakterin yaratılışını heyecanlandıran ve çalıştığımız gibi yavaş yavaş ortaya çıkararak şey hassasiyetin ve aşırılığın harmanlanmasıydı. Bu hassasiyet sonucunda Marianne bir yerlerde gerçekten var olmuş gibiydi ve bunun büyük bir kısmını Noémie'ye borçluyum.



Portrait of a Lady on Fire aşk deneyimini işlediğiniz ilk film.

Bir aşk hikayesi çekme fikri ilk isteklerimden biriydi. Hikayeyi vurgulayacak iki çelişkili istekle beraber; Bunlardan ilki, adım adım aşık olmanın nasıl bir his olduğu, aşkın sunduğu saf armağan ve hazzı anlatmaktı. Burada aralarındaki gelişen romantizm, karmaşıklık ve tereddüt ilk odak noktamız olacaktı. İkinci isteğimiz ise bir aşk macerasının , aşkın hepimizin içinde nasıl var olduğunu tüm kapsamında işleyen bir hikaye yazmaktı. Film bir aşkın anısı olacağı için burada bir hatıranın anılması durumu üzerinde durulacaktı. Alev Almış Bir Genç Kızın Portresi (Portrait of a Lady on Fire) günümüzde tutkunun getirdiği keyifle, karakterleri ve izleyicileri özgür bırakacak bir kurmacayla tasarlandı. Bu ikili geçişkenlik bizim duyguları deneyimlememize ve onun üzerinde düşünmemize izin veriyor.

Ayrıca eşitlik esaslı bir aşk hikayesi de isteklerim arasındaydı. Rol dağıtımı aşamasında Christel Baras ile oluşturulacak denge konusunda endişeliydik. Çünkü hiyerarşiye ve güç ilişkilerine dayanmayan ve baştan çıkarma temelli olmayan bir aşk hikayesiydi. Karakterlerin arasında dayanışma ve dürüstlük olmasını istedim. Filmin tamamı karakterlerin arasında keşfettiğimiz ve bizi şaşırtan ilişkinin prensiplerine dayalı. Sophie ve hizmetlisi arasındaki sınıf ilişkisinin sınırlarını geçen arkadaşlık, kendisini arzulayan ve arzularını dile getiren Kontes ile yapılan samimi tartışmalar bu prensibin örneklerinden diyebiliriz.



Resim meselesine nasıl yaklaştınız?

Öncelikle, inanılmaz ilham verici bir figür yaratmaktansa bir ressam oluşturma gibi bir kararım vardı. Bana, sadece bugünü bilen kadınların kariyerleri doğrultusunda bunu yapmak doğru geldi, bir tanesini yaratmak hepsini birlikte düşünmenin bir yoluydu. Dönemin ressamı konusunda uzmanlaşmış bir sanat sosyoloğu olan tarihsel danışmanımız, senaryoyu inceleyerek Marianne'i 1770'lerde bir ressam olduğuna dair izleyiciyi ikna etme konusunda yardımcı oldu.

Karakterin çalışırkenki farklı katmanlarını seyirciye göstermek istedim. Marianne'nin resimlerini oluşturmamız gerekiyordu, bir kopist ile çalışmaktansa bir sanatçıyla çalışmak istedim. Sanatçının karakterle aynı yaşta olmasını istedim, 30 yaşında ve bugün çalışan bir sanatçı arıyordum. Özellikle Instagram'ı kullanarak yaptığım güncel sanatçı araştırmamın sırasında Hélène Delmaire'nin işleriyle karşılaştım. Hélène yağlı boya üzerine eğitilmişti ve 19.yüzyılın resim teknikleri üzerine oldukça tecrübeliydi. Görüntü yönetmeni Claire Mathon, ile beraber üçlü grup halinde resimlerin yaratılması ve filmde sergilenmeleri konularına odaklandık. Bunlar resimleri nasıl ve hangi zaman çerçevesinde çekeceğimiz gibi sorulardı. Eserin sıralı çekimlerinde çalışmanın farklı aşamalarını çektik. Dağılmayı önleme kararı, yapının dağılmasını engellemeye yardımcı oldu. Kurguda düzenlemektense, ressamın jest ve mimiklerini ve anın ritmini gerçek zamanlı vermeyi seçtik.

Olaylar sırasında yer alan iki müzikal anın dışında filmde herhangi bir müzik bulunmamakta.

Senaryoyu yazdığım sırada filmin müziksiz olacağına karar vermiştim. Çünkü filmi geliştirmek adına önceden düşünülmesi gereken bir şey olmalıydı. Özellikle duyguların sıklıkla müzikal olduğu bir aşk hikayesinde. Sahnelerin ritmi ve düzenlenmesi üzerine düşünmek zorundaydık. Böyle bir durumda, sahneleri birbirine bağlamak için müziğe güvenemezsiniz çünkü acil bir durum ya da yedek bir melodi söz konusu değil. Film müziksiz yapmak, ritme bağlı kalmak, ritmi vücut hareketlerinde ve kamera yoluyla yükseltmek için tamamen sahneye ait birimlerle uğraşıyorduk. Özellikle, film çoğunlukla birbiri ardından gelen çekimlerden oluştuğu için kusursuz bir koreografi ile çalıştık.

Bu durum bir nevi kumar gibi olsa da, bunu bir mücadele olarak düşünmedim. Basitçe burada da bir yeniden yaratma durumu söz konusu. Müziği ender, arzu edilen, kıymetli, elde edilemez bir şey gibi karakterlerin hayatlarının bir parçası olarak göstermek istedim ve aynı zamanda izleyiciyi de aynı duruma koydum. Filmde toplumdaki dışlanmış, dünyaya ve kendilerine yabancılaşmış karakterler bulunduğu için hikayede sanat ilişkisi büyük bir önem taşıyor. Portrait of a Lady on a Fire bize sanatın, edebiyatın, müziğin ve sinemanın; bazı durumlarda duygularımızın dizginlerini elimize almamıza izin verdiklerini anlatıyor.



FILMOGRAFI CÉLINE SCIAMMA

yazar - yönetmen

Alev Almış Bir Genç Kızın Portresi

- Cannes 2019 En İyi Senaryo ve Quir Palm ödülleri
- Chicago Uluslararası Film Festivali Gold Hugo ve Silver Q-Hugo ödülleri
- Hamburg Film Festivali Art Cinema ödülü
- Heartland Uluslararası Film Festivali Indiana Film Gaze-
tecileri Birliği En İyi Özel Sunum Ödülü
- International Cinephile Society ICS Cannes Ödülü
- Melbourne Uluslararası Film Festivali People's Choice
Ödülü
- Norwegian Uluslararası Film Festival Norwegian Film
Critics Ödülü

Girlhood

Cannes 2014 Directors' Fortnight Açılış Filmi Ödülü

Tomboy

Berlin 2011 Jüri Ödülü Panorama

Water Lilies

Cannes 2007 Un Certain Regard

Louis-Delluc Ödülü En İyi İlk Film

yazar

-Kabakçığın Hayatı , Claude Barras

Cannes 2016 Director's Fortnight

César Ödülü En İyi Uyarlanmış Senaryo

Academy Ödülleri 2017 En İyi Animasyon Adayı

-Yaş 17 , André Téchiné

Berlin 2016



FILMOGRAFI NOÉMIE MERLANT

- **Paper Flags**, Nathan Ambrosioni
- **La Fête des mères**, Marie-Castille Mention-Schaar
- **Return of the Hero**, Laurent Tirard
- **Diving**, Mélanie Laurent
- **Heaven Will Wait**, Marie-Castille Mention-Schaar
Locarno 2016

FILMOGRAFI ADÈLE HAENEL

- **The Trouble with You**, Pierre Salvadori
Cannes 2018 Director's Fortnight
- **BPM**, Robin Campillo
Cannes 2017 Grand Prix
- **Love at First Fight**, Thomas Cailley
Cannes 2014 Director's Fortnight
César Award 2015 En İyi Kadın Oyuncu
- **Suzanne**, Katell Quillévéré
Cannes 2013 Critics' Week
César Award 2014 En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu
- **House of Tolerance**, Bertrand Bonello
Cannes 2011 Competition
Lumière Award En İyi
Gelecek Vaadeden Kadın Oyuncu
- **Water Lilies**, Céline Sciamma
Cannes 2007 Un Certain Regard

UYUNCULAR VE EKİP

marianne - Noémie Merlant
h lo se - Ad le Haenel
sophie - Luana Bajrami
kontes - Valeria Golino
yazar ve yönetmen- Céline Sciamma
cast direkt r  - Christel Baras
set dizayn - Thomas Grezaud
kostüm tasarımı- Dorothee Guiraud
görüntü yönetmeni - Claire Mathon
editör - Julien Lacheray
film müziği - Jean-Baptiste de Laubier /
Arthur Simonini
ses- Julien Sicart, Val rie Deloof, Daniel Sobrino
yapımcı - B n dicte Couvreur

ALEV ALMIŞ BİR GENÇ KIZIN PORTRESİ

Portrait of a Lady on Fire

Portrait de la jeune fille en feu

Vizyon Tarihi

06.12.2019 / Beyoğlu Sineması

Başka arşamba

 n gösterim
20.11.2019

Basın Gösterimi

29.11.2019 / 10:30 /Beyoğlu Sineması

Süre

121 DK

alev
almış
bir genç kızın
portresi
Portrait of a Lady on Fire

TÜRKİYE HAK SAHİBİ

MARS PRODÜKSİYON LTD

Sıraselviler Caddesi No:78/2
Beyoğlu / İstanbul
T: 0212 244 82 52
F: 0212 244 82 50

www.marsfilm.net

Basın sorumlusu
Ceren Ülgen
ceren@marsfilm.net



TÜRKİYE DAĞITIMI

BAŞKA SİNEMA

basin@baskasinema.com
www.baskasinema.com

